

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 6. oktober 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMLFI
Sags nr.: 1405286
Dok nr.: 1541052

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 15. september 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 1104 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 1104:

”Mener ministeren, at Herning Kommune har levet op til sit ansvar i sagen om Jonas Holbøll? Der henvises til omtalen af sagen i flere artikler i Herning Folkeblad den 11. september 2014.”

Svar:

Herning Folkeblad bragte den 11. september 2014 en række artikler om en ung 18-årig mand, som har store udfordringer med at styre sin diabetes og ikke har oplevet at få den hjælp og støtte til håndtering af sygdommen fra kommunen, som den unge mand og familien finder, der er behov for og som man efter det oplyste, har anbefalet fra sygehus. Det fremgår af avisartiklerne, at den unge mand og hans forældre i en årrække har haft svært ved at håndtere sygdom og medicin, og gentagne gange har forsøgt at få hjælp til håndtering af disse udfordringer i kommunen.

Endvidere fremgår, at der er rejst en sag ved Ankestyrelsen om forløbet, som endnu ikke er afsluttet.

Enslydende spørgsmål er stillet til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

Indledningsvis skal jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke har kompetence til at forholde mig til den konkrete sag.

Generelt kan jeg dog oplyse, at ansvaret for den patientrettede forebyggelse er delt mellem regionerne, herunder almen praksis og kommunerne. Efter sundhedslovens § 119, har kommunalbestyrelsen således ansvar for at etablere forebyggende og sundhedsfremmende tilbud til borgerne, mens regionsrådet tilbyder patientrettet forebyggelse i sygehusvæsenet og i praksissektoren og yder rådgivning til kommunerne i forhold til den forebyggelsesindsats der varetages kommunalt.

Kommunernes opgaver på det forebyggende og sundhedsfremmende område omfatter bl.a. en indsats med henblik på at forebygge, at en sygdom udvikler sig yderligere og at begrænse eller udskyde dens eventuelle komplikationer.

Det er imidlertid op til den enkelte kommune at beslutte, hvordan man i kommunen vil etablere de patientrettede forebyggelsestilbud og hvordan man vil tilbyde borgerne – herunder børn, unge og familier – mulighed for at deltage i tilbuddene.

Hertil kommer, at en enhver læge, der vurderer, at en patient har behov for hjemmesygepleje, fx i form af hjælp eller støtte til medicinbehandling, kan henvise borgeren til den kommunale hjemmesygepleje, jf. sundhedslovens § 138, som herefter er forpligtet til at yde vederlagsfri sygepleje til borgeren. Hjemmesygepleje kan ydes til alle personer i kommunen, uafhængigt af alder.

Overordnet set giver det efter min vurdering rigtig god mening for kommunerne at etablere gode, forebyggende tilbud til borgere med kroniske lidelser som fx diabetes. Dels fordi borgerne herved i langt højere grad bliver i stand til at håndtere og være opmærksom på udvikling i egen sygdom, dels fordi kommunerne herved kan bidrage til at forebygge indlæggelser, der kunne være undgået.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Louise Filt